

at det Forslag, der er fremkommet fra den ærede 8de Kongevalgte Landstingsmand, er det første, som gaaer ud over den Grændse, indenfor hvilken Forholdstalsvalgmaaden har kæmpet sig frem til almindelig Anerkjendelse. Saa snart vi i Anvendelsen af den skulde komme bort fra selve Valget af Landstingsmændene og fra Valget af Udvalg i Rigsdagen, vilde vi komme ind paa en helt ny Vej med Hensyn til vort hele Valgvæsen, og jeg paastaar, at det har Ingen, som havde nogen Deel i disse Grundlovsbestemmelers Tilblivelse sidste Gang, tænkt sig, at vi vare isærd med at indlede. Det ærede Medlem vil derhos tillade mig at sige, at han i visse Maader er optraadt altsor billigt, altsor imødekommende. Dersom det nemlig er sandt, hvad han har villet gjøre gjældende, at Grundlovens § 40, naar den siger, at Valgene af Landstingsmændene foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalg, derved har villet tilkjendegive, at ogsaa enhver af de Operationer, hvorved Valgmændene tilsidst fremkomme, skal skee efter Forholdstalsvalg, saa er han uberettiget til godmodigt at eftergive Noget i Henseende til denne Regels Gjenemførelse; saa maa han opstille den Paastand, at selve de Mænd, som have foreslaaet den Regel, som for Dieblirket er den gjældende, og som findes i den 5te midlertidige Bestemmelse ved Grundloven, og i hvilken der ikke er Spor af Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse ved Valgmandsvalgene, have overtraadt selve Grundloven; thi, hvis det er vist og sandt, at Bestemmelsen i Grundlovens § 40 skal og maa forstaaes saaledes, at den omfatter den hele Valgoperation ligesaa Først af, saa maa det ogsaa siges, at de Mænd, som foresloge den 5te midlertidige Bestemmelse i Grundloven, og at den Regjering, som gif ind paa denne, og som nu senere har forelagt nærværende Lovforslag, have handlet i højeste Grad letfindigt og grundlovsstridigt. Men Sagen er den, at det ærede Medlem har følt, at det var umuligt at fastholde denne Opfattelse. Desto besynderligere er det derfor, at han virkelig har villet fortælle os, at Ordet „Valg“ kun kan bruges i den omfattende Betydning, hvori han tog det. Han veed ligesaagodt som jeg, at Ordet „Valg“ baade kan betegne middelbare og umiddelbare

Valg hvort for sig og kan betegne saavel Valg af Valgmænd som af Landstingsmænd. Efter hele Sammenhængen, naar man giennemgaaer de herhenhørende Paragrapher i Grundloven, er det nu aldeles soleklart, at der først er Tale om Valg af Valgmænd og dernæst alene om Valg af Landstingsmænd. Jeg paastaar, at Enhver, som levendegjør sig den Anskuelse, som er den herskende med Hensyn til Anvendelsen af Forholdstalsvalgmaaden, maa erkjende, at det, naar Grundloven, efter først at have forekrevet, hvorledes Valgmændene skulle faares, dernæst siger, at Valget af Landstingsmændene skal foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalgmaaden, er saaa tydeligt, hvad derved maa forstaaes, at Ingen let vil kunne misforstaae det; og lægger vel Mærke til, mine Herrer, at det, at lægge an paa at skrive Love paa en saadan Maade, at man derved umuliggjør enhver Misforstaaelse, fører til det affhyeligste Pedanteri i Lovsproget, som man kan tænke sig. Det staaer altsaa for mig som aldeles indlysende, at Grundlovens § 40 ved at sige, at Valgene af Landstingsmænd skulle skee efter Reglerne for Forholdstalsvalgmaaden, kun har kunnet tænke paa de endelige Valg, der udgaae fra Valgmændene, og at Grundloven derved aldeles utvetydigt har tilkjendegivet, at den med Hensyn til alle de andre Valg, hvorom der er Tale, vil have den sædvanlige Valgmaade og ikke Undtagelsesvalgmaaden bragt til Anvendelse. Vilde Grundloven have, at den altid som Undtagelsesvalgmaade benyttede Forholdstalsvalgmaade skulde komme til Anvendelse ved Valget af Valgmændene, maatte den have givet en udtrykkelig Bestemmelse derom. Jeg kan ikke sige, at den er vegen tilbage for at gjøre det, men jeg kan sige, at intet Menneffe har tænkt paa, at den skulde gjøre det, og, naar man nu bagefter spørger sig selv, hvorfor det da ikke er faldet noget Menneffe ind at tage Cauteler og Sikkerhedsregler imod en saa besynderlig Forvanskning af Grundlovens Regler som den, det ærede Medlem her har gjort gjældende, saa vil jeg dertil svare, at jeg troer, at det er, fordi det ikke er faldet Noget ind, at det ærede Medlem skulde kunde finde en saadan Betydning i Grundlovens Ord, og at jeg i alt